

یادگیری «مسئله محور» برای رشد فوتبال نوجوانان

مترجم: علی اکبر مشایخ

مقدمه

به دلیل نیاز به برنامه ریزی با کیفیت در فوتبال نوجوانان، «مهارت در پرورش تیم و بازیکن» به یکی از سرمایه گذاری های سریعاً در حال توسعه در کانادا تبدیل شده است. هم گام با این توسعه، سؤالاتی درباره نقش «تربیت ورزشی»^۱ در این برنامه ها مطرح شده است پیشرفت های اخیر در پرورش ورزشی کمک شایانی به آموزش بازی ها کرده است. یکی از این پیشرفت ها «یادگیری مسئله محور»^۲ (Pbl) است که به واسطه یک پارچه کردن دامنه گسترده ای از راهبردهای یادگیری در یک رویکرد منحصر به فرد «پرسش و متن مبتنی بر زمینه»^۳ ظرفیت برآورده کردن نیازهای مختلف فوتبالست های نوجوان را دارد.

یادگیری مسئله محور یک روش مربیگری و تدریس است که دانش، توانایی ها و مهارت ها را از طریق مشارکت و بررسی مشترک «مشکلات ناشی از کژساختاری»^۴ را به کمک تعریف مسئله، کار تیمی، برقراری ارتباط، جمع آوری داده ها، تصمیم سازی، طرح ریزی و هدف گزینی، اجرای فعال و «تحلیل انفعالی»^۵ توسعه می دهد. مسائل کژساختاری آن هایی هستند که به طور طبیعی در موقعیت های بازی تیمی و پویا اتفاق می افتند؛ جایی که فرایندها، مفاهیم یا موضوعات پیچیده ای برای درک راهبردها یا اجرای مهارت ها (مثل حمله و دفاع، زدن ضربات آزاد، آرایش های موقعیتی و بازی های تیمی، انتخاب های بدون توپ و با توپ، و تشخیص نشانه های مرتبط از نامرتبط در محیط اجرا) وجود دارند.

این روش در ارتقای تفکر انتقادی، ارتباط و مهارت های حل مسئله در زمینه های متنوع

آموزشی

محیطی و کلاسی مؤثر بوده است. اما درباره استفاده از آن برای ورزش جوانان و محیط‌های تربیت‌بدنی نوشته‌های اندکی وجود دارد. با وجود این، اصول و راهبردهای آن با دامنه گسترده‌ای از برنامه‌های ورزش جوانان و بازی‌های تربیت‌بدنی سازگار است. این مقاله مبتنی بر تحقیق و تجربه یادگیری مسئله محور در «تیم آکادمی فوتبال نوجوانان دانشگاه بریتیش کلمبیا» نگارش یافته است.

کلیدواژه‌ها: یادگیری مسئله محور، رشد فوتبال، فوتبال نوجوانان

رویکرد یادگیری مسئله محور به پیشرفت تیم و بازیکن

ریشه‌های شناختی یادگیری مسئله محور، در ساختن گرای و یادگیری مبتنی بر زمینه قرار دارد. منافع یادگیری حاصل از تجربه و همکاری، مفاهیم آشنایی در ادبیات آموزشی هستند برای مثال، دیویی^۱ (۱۹۱۶) ادعا کرد که وقتی فردی در یک محیط یادگیری اجتماعی شرکت می‌کند یا سهیم می‌شود، محیط به تحقق هدف فعالیت او کمک می‌کند. علاوه بر این، فرد با روش‌های فعالیت و موضوع اصلی آشنا می‌شود، مهارت‌های مورد نیاز را کسب می‌کند و با روح عاطفی محیط اشباع می‌شود.

یادگیری مسئله محور رویکردی منحصر به فرد و چند وجهی برای پیشرفت تیم و بازیکن فراهم می‌کند. زیرا یادگیری را بر تعامل با هم تیمی‌ها در یک مجموعه یادگیرنده متمرکز می‌سازد و نیازهای رشدی، ایده‌ها و زمینه ورزشی بازیکنان را با تجربه یادگیری ترکیب می‌کند. علاوه بر این، محیط بازی نشانه‌هایی ارائه می‌کند که برای پردازش شناختی ضروری هستند. یادگیری مسئله محور، تمرین و رقابت بازیکنان را بر توسعه فهم اساسی و پاسخ‌های عملی به پویایی‌های موقعیت‌های پیچیده بازی (مثل راهبردهای دفاعی و هجومی، بازی تاکتیکی تیم، ضربات آزاد و مهارت‌های انفرادی با توپ) متمرکز می‌کند. بنابراین از بازیکنان انتظار می‌رود، نقش فعالی در فرایندهای پیشرفت تیم ایفا کنند و در حالی که هنوز از منافع ذاتی یادگیری تجربی حاصل از بازی لذت می‌برند، مثل مربیان ببیندیشند.

یادگیری مسئله محور دامنه گسترده‌ای از راهبردهای یادگیری شامل تفکر انتقادی، ارتباطات بین شخصی، تحلیل انفعالی، هدف‌گزینی، یادگیری مشارکتی، یادگیری با انجام دادن و حل مسئله را ترکیب می‌کند. این روش همچنین خیلی شبیه یک تیم ورزشی کارآمد، به توانایی‌های متنوع تک‌تک بازیکنان متکی است. یادگیری مسئله محور، در حالی که بین تجارب چالش برانگیز و مرجع برای هر بازیکن

تعادل فراهم می‌کند، احتمال پاسخ‌گویی به سبک‌های متنوع یادگیری بازیکنان را افزایش می‌دهد. بنابراین افراد را به ایجاد مجموعه گسترده‌ای از دانش، توانایی‌ها و مهارت‌ها قادر می‌سازد. در تیم ورزشی، یادگیری مسئله محور به عنوان یک فرایند زمینه‌ای فردی و اجتماعی در نظر گرفته می‌شود. بنابراین، برای تسهیل یادگیری مسئله محور در برنامه ورزشی جوانان، مربیان باید محیط یادگیری مثبت و جوابگویی را با فعالیت‌های مناسب شکل دهند و خبرگی‌شان را برای هدایت بازیکنان در اتخاذ تصمیمات کلیدی درباره راهبردها به کار بگیرند تا پیشرفت بازیکنان و تیم تسریع شود.

تسهیل یادگیری مسئله محور در فوتبال نوجوانان

مربیان باید فعالیت‌های یادگیری مسئله محور را با نیازهای ویژه پیشرفت بازیکنان و تیم (مثل برنامه مدرسه، فوتبال نوجوانان جامعه و برنامه آکادمی فوتبال) هماهنگ کنند. بدین منظور ابتدا باید توانایی‌ها، اهداف، تمرینات و عملکرد تیم و تک‌تک بازیکنان را ارزیابی کنند. این ارزیابی می‌تواند به شکل‌های متفاوتی انجام شود. مربیان باید انگیزه‌های مشارکت بازیکنان را بشناسند، مشاهدات خود را از نقاط ضعف و قوت بازیکنان در حین بازی‌های آموزشی محدود شده ثبت کنند و از تک‌تک بازیکنان بخواهند (در صورت امکان با کمک والدین)، اهداف و نقاط قوت وضعف فوتبالی خود را با استفاده از یک مقیاس ۱ تا ۱۰ مربوط به دامنه‌ای از مهارت‌های فوتبال ارزیابی کنند. سپس، مربیان باید بازیکنان و والدین را با یادگیری مسئله محور آشنا و برای آن آماده کنند. برنامه «آکادمی فوتبال نوجوانان برای بازیکنان کلاس پنجم ابتدایی»، یادگیری مسئله محور را با این سه فعالیت مجزا اما مرتبط با هم به کار می‌بندد:

۱. بازی‌های رقابتی محدود شده:

در این بازی‌ها بازیکنان باید درون‌دا‌هایی را درباره طرح‌ریزی اولیه بازی (مثل ارتباط نقش‌های خاص، راهبردهای دفاعی و هجومی و کار تیمی)، تحلیل‌های دوره‌ای اجرا (مثل شناسایی نقاط قوت و ضعف مهارت‌ها یا بازی‌های تیمی ویژه و عمومی) و اهداف ویژه برای پیشرفت‌های بعدی (مثل درخواست‌های بیشتر برای توپ و حرکات بدون توپ در فضا، تمرین مهارت‌های کنترل توپ با اولین تماس، و توجه به سرعت و نفوذ در حمله) فراهم کنند. بازی‌های محدود شده در زمین‌های تعدیل شده، تمرینی مطلوب و یک میدان رقابتی برای یادگیری مسئله محور هستند. این تمرین‌ها، بازی‌های محکم‌تر، تماس‌های بیشتر با توپ و مثال‌های تحلیلی با پیچیدگی کمتر ارائه می‌کنند.

یادگیری مسئله محور
رویکردی منحصر به
فرد و چند وجهی برای
پیشرفت تیم و بازیکن
فراهم می‌کند

جدول ۱. برگه نظارت بازیکن

مشاهده کننده: بازیکن مدت مشاهده: ۱۰ دقیقه (بازی چهار در مقابل چهار) از چوب خط برای ثبت موارد زیر استفاده کنید
فعالیت بدون توپ - تعداد دفعاتی که بازیکن در موقعیت خوبی برای دریافت توپ قرار می گیرد. - تعداد دفعاتی که بازیکن درخواست توپ می کند و در موقعیت خوبی برای دریافت توپ قرار دارد. - تعداد دفعاتی که بازیکن درخواست توپ می کند و در موقعیت ضعیفی برای دریافت توپ قرار دارد. - تعداد دفعاتی که بازیکن در موقعیت خوبی برای حمایت از مدافع قرار دارد. - تعداد دفعاتی که بازیکن در موقعیت خوبی برای حمایت از حرکت هجومی قرار دارد.
فعالیت با توپ دفاع: تعداد دفعاتی که بازیکن توپ حریف را خراب می کند. کنترل توپ: تعداد دفعاتی که بازیکن، تماس اول خوبی برای کنترل توپ دارد. پاس: تعداد دفعاتی که بازیکن یک پاس با کیفیت به هم تیمی اش می دهد. دریبل: تعداد دفعاتی که بازیکن دو یا چند متر را به طور مؤثری دریبل می کند. شوت: تعداد دفعاتی که بازیکن با شوت گل می زند یا شوت خوبی به سمت دروازه روانه می کند.
نقاط قوت و ضعف:

۲. طرح های مربیگری هم سالان^۸:

خودارزیابی، راهنماهای هدف گزینی، طرح های تمرینی مستقل، گزارش های مسابقه، پوشش تصویری عملکردهای تیمی و انفرادی و پروژه های شخصی فوتبالی را در برداشته باشد. پوشه های فوتبال، پیشرفت بازیکنان جوان را ثبت و ایجاد تمرینات فکوره را تشویق می کند.

این کار به بازیکنان فرصت های دورهای می دهد تا با استفاده از برگه های تحلیل اجرا، بازیکنان دیگر و تیم را در حین تمرین و مسابقه مورد ارزیابی قرار دهند. جدول ۱ مثالی از یک برگه کاری است که بازیکن می تواند در حین مشاهده و تعقیب بازیکن دیگری که در یک بازی چهار در مقابل چهار شرکت دارد، تکمیل کند. فرصت های مربیگری هم سالان که از نقش های بازخورد و مشاهده ساده تا پیچیده متغیر هستند، بازیکنان را تشویق می کنند تا مثل مربیان بیندیشند، داده های مربوط را جمع کنند و موقعیت های بازی و اجرای مهارت را از دیدگاهی متفاوت تحلیل کنند. به علاوه، این فعالیت های یادگیری مسئله محور یک نقش چشمگیر رهبری برای بازی بازیکنان فراهم می کند تا کار تیمی و مهارت های فوتبال را بررسی و ارزیابی کنند.

جدول ۲. برگه تحلیل ویدیویی فوتبال

فیلم = تیم در مقابل (این فیلم را دو تا سه بار ببینید) کار تیمی ● این فیلم نشان داد که ما در موارد زیر به طور ویژه خوب بودیم. برای مثال..... ● این فیلم نشان داد که ما می توانیم در جنبه های زیر در کار تیمی بهتر شویم: ----- من یک مربی هستم! ● یک تمرین که بتواند این جنبه از کار تیمی را بهتر کند بنویسید/ترسیم کنید/ایجاد کنید. مهارت های فوتبالی من این فیلم نشان داد که من در موارد زیر به طور ویژه خوب هستم: ----- این فیلم نشان داد که من می توانم مهارت های زیر را در خودم بهبود بخشم: ----- من یک مربی هستم! یک تمرین مربیگری بنویسید/ ترسیم کنید/ ایجاد کنید که بتواند این جنبه از مهارت های فوتبالی تان را بهبود بخشد.

۳. تحلیل نوار ویدیویی روز مسابقه و ایجاد «پوشه های فوتبالی»^۹:

با راهنمایی مربیان، والدین داوطلب می توانند با فیلم برداری تصاویر ارزشمندی از عملکرد تیم در جلسات تمرینی یا مسابقات تهیه کنند. سپس مربیان کلیپ های کوتاهی را برای تحلیل انتخاب می کنند و دو یا سه بار به تیم نشان می دهند. این تحلیل علاوه بر اینکه به طور انفرادی و از طریق برکتهای تکلیف منزل انجام می شود، از طریق پرسش و پاسخ و به شکل بحث نیز تکمیل می شود.

جدول ۲ یک برگه کاری را نشان می دهد که برای تحلیل تصاویر ویدیویی مفید است. در تکمیل این فرایند، هر بازیکن می تواند یک پوشه فوتبالی ایجاد کند که مجموعه ای از برگه های کاری مطالعه موردی و تحلیل عملکردی ویژه، پاسخ های پست الکترونیکی به سؤالات مربوط به فوتبال، پرسش نامه های

راهبردهایی برای پرسیدن

موفقیت در توسعه مهارت‌های تصمیم‌گیری و تحلیلی بازیکنان از طریق یادگیری مسئله محور تا حد زیادی در توانایی مربی برای تبدیل تیم به یک مجموعه یادگیرنده و طرح پرسش‌هایی که روش‌های «اکتشاف هدایت‌شده»^{۱۰} را آسان می‌سازد، نهفته است. جدول ۳ با استفاده از طبقه‌بندی شناختی بلوم (۱۹۵۶)، نمونه‌ای از توالی سلسله مراتبی پرسیدن را ارائه می‌دهد که یادگیری مسئله محور را در برنامه آکادمی فوتبال نوجوانان تسهیل می‌کند. این چارچوب مفصل مجموعه‌ای از سؤالات مداخله‌ای بسیار مفید و برای ارتقای یادگیری مسئله مدار، در اختیار مربیان قرار می‌دهد. برای مثال، در حین یک بازی محدود شده، مربی می‌تواند بازی را متوقف کند و از یک تیم خاص بپرسد: «چه نوع بازی‌های تیمی در حال انجام است؟ چرا این بازی‌ها انجام می‌شوند؟ فکر می‌کنید چه جنبه‌های از آن‌ها خوب اجرا می‌شود؟ چه جنبه‌هایی می‌تواند بهتر شود؟ ما چگونه می‌توانیم برای بهبود این جنبه از بازی تیمی تمرین کنیم؟»

چنین سؤالاتی نه تنها باعث می‌شود بازیکنان درباره الگوها، علت‌ها و اثرات بازی محدود شده فکر کنند، بلکه آن‌ها را تشویق می‌کند که قضاوت کنند و راهبردهایی برای بازی آینده خلق کنند. در هر موضوع خاصی از بازی که مورد بررسی قرار گیرد، راهبردهای پرسیدن، که در جدول ۳ از ساده (یادآوری دانش) تا پیچیده (ارزیابی نقاط قوت و ضعف اجرا) تنظیم شده‌اند، در ارتقای درک انتقادی و پاسخ‌های قابل اجرا به موقعیت‌های پیچیده بازی، در سطوح متفاوت فرایندهای یادگیری مسئله محور مؤثرند. علاوه بر این، راهبردهای زیر درباره تکنیک‌های پرسیدن، به ایجاد یک مجموعه یادگیرنده در تیم کمک می‌کند:

● با پذیرا بودن پیشنهادهای و سؤالات، به کمک تمجید، حمایت و کوشش برای پیشرفت، محیط مثبتی با تیمتان (والدین) ایجاد کنید.

● بازیکنان را تشویق کنید سؤال کنند و پیشنهادهای را بین خودشان به بحث بگذارند.

● با دیدگاه‌های بازیکنان با روی خوش روبه‌رو شوید و از مشارکت آنان قدردانی کنید.

● علاوه بر سؤالات متوالی مبتنی بر موفقیت، سؤالات باز پاسخ و پیش‌رونده سلسله مراتبی طرح کنید. تا این سؤالات تا درک بازیکنان را کنکاش کنند و به چالش بکشند و از پاسخ‌های بله/خیر ممانعت کنند.

● برای تفکر و پاسخ دادن زمان کافی به بازیکنان بدهید.

● به‌طور فعال به آنچه بازیکنان نمی‌گویند گوش دهید (توجه به نگاه‌های بازیکنان نیز مهم است - مترجم).

● به جای تصحیح یا قطع کردن پاسخ‌های بازیکنان، آن‌ها را هدایت کنید.

با درگیر کردن بازیکنان، والدین و مربیان در یک مجموعه یادگیرنده، و متصل کردن دامنه گسترده‌ای از راهبردها و

توانایی‌های معتبر یادگیری، یادگیری مسئله محور ظرفیت تسريع پیشرفت تیم و بازیکنان تیم فوتبال نوجوانان را خواهد داشت. اگر یادگیری مسئله محور مفهومی کاملاً جدید برای یک مربی است، توصیه می‌شود که او فروتنانه با معرفی و تجربه یک فعالیت خاص، مثل بازی‌های محدود شده در حین تمرین، استفاده از این روش را شروع کند. در این راستا باید از بازیکنان خواسته شود قبل از شروع کار، طرح تیم را تدوین کنند. لازم است پس از پنج یا ده دقیقه، بازیکنان بازی را برای پرسیدن مجموعه‌ای از سؤالات متوقف کنند و قبل از ادامه بازی، از اعضای هر تیم خواسته شود طرح تیمی‌شان را مورد ارزیابی مجدد قرار دهند. نهایتاً در پایان نیمه اول بازی و قبل از آغاز نیمه دوم بازی، از تیم‌ها بخواهند تا پیشرفتشان را ارزیابی و سهم‌بندی کنند و سپس فرایند نیمه اول را تکرار کنند. مربی می‌تواند از بازیکنان بخواهد که تمرینات دیگری برای بهبود کیفیت بازی‌های تیمی یا مهارت‌های فوتبالی پیشنهاد کنند.

جدول ۳، برگه مثال‌هایی از توالی پرسیدن سلسله مراتبی

● دانش (به‌خاطر آوردن): بازگو کنید،

فهرست کنید، ثبت کنید (اصول حمله و دفاع

و انواع متفاوت پاس‌هایی که می‌توانید به

هم تیمی خود بدهید).

● درک (دریافت مفاهیم): مثال

بزنید، توصیف کنید، توضیح بدهید (چرا

بازیکن الف در این موقعیت پاس داد؟

چگونه با داخل پا پاس می‌دهید؟)

● کاربرد (مفهوم و زمینه): از کاربرد

مفاهیم مثال بزنید، توضیح دهید، نمایش دهید

(اصل عمق در دفاع تیمی، نکات کلیدی مربیگری هنگام ارسال

یک پاس بلند یا کوتاه به هم تیمی: «آیا می‌توانی راه‌هایی را بازگو

کنی؟ چطور با ... برخورد می‌کنی؟»)

● تحلیل (کدگذاری کلی): دسته‌بندی کنید، خلاصه کنید

و طبقه‌بندی کنید (نحوه ترکیب اصول حمله و دفاع در تیم و انواع

پاس‌هایی که می‌توانید به هم تیمی‌تان بدهید).

● ترکیب (گسترش اجزا به کل): یکپارچه کنید، توسعه

دهید و پیش‌بینی کنید («اگر صرف نظر از وضعیت بازی یک

راهبرد یارگیری نفر به نفر را اتخاذ کنیم، چه اتفاقی خواهد افتاد؟»

یک بازی محدود شده طراحی کنید که موفقیت در آن نیازمند

پاسکاری مؤثر باشد. طرحی برای تمرین این جنبه از دفاع یا حمله

طراحی کنید: «چه اتفاقی می‌افتاد اگر ...؟ فکر می‌کنید بهترین

زمان برای ... کی است؟»)

● ارزیابی (ارزش‌گذاری/ قضاوت درباره اجرا): در مورد

استفاده از اصول حمله و دفاع، اثر بخشی (نقاط قوت و ضعف)

بازی تیمی‌تان، یا کیفیت پاسکاری‌تان در آن فیلم را چطور

قضاوت می‌کنید؟ («در این بازی/ تمرین چه اتفاقی دارد می‌افتد؟

مربیان باید فعالیت‌های یادگیری مسئله محور را با نیازهای ویژه پیشرفت بازیکنان و تیم (مثل برنامه مدرسه، فوتبال نوجوانان جامعه و برنامه آکادمی فوتبال) هماهنگ کنند

نقاط قوت و ضعف این بازی تیمی/ اجرای مهارت چیست؟ شما در این باره چه می‌دانید؟ درباره این بازی تیمی چه سؤالاتی دارید؟ دفعه بعد چه تغییری اعمال خواهید کرد؟ چه چیزهایی یاد گرفتید؟ برای تمرین بیشتر این مهارت چه باید بکنید؟ چگونه؟

واکنش‌ها به یادگیری مسئله محور در برنامه فوتبال نوجوانان

با گذشت زمان، بازیکنان برنامه آکادمی فوتبال نسبت به نیازها و فرایندهای اولیه یادگیری مسئله محور راحت‌تر و کم‌چالش‌تر شدند. این موضوع در پاسخ‌های برگه کاری مشهود بود که در آن‌ها، تحلیل‌هایشان و شناسایی بازی‌های تیمی پیچیده و ضربات آزاد دقیق‌تر شده بود. همچنین بازیکنان به سؤالاتی درباره گسترش و ارزیابی تمرینات و راهبردهای دفاعی/ هجومی، پاسخ‌های کلامی مطمئن و سخورانه ارائه کردند. تحلیل‌ها مهارت‌های تصمیم‌گیری بهتری را برای رقابت‌های پیشرفته، جرئت بیشتری برای درخواست توپ در حین بازی و کیفیت بالاتر فوتبال (روان، پاسکاری پیچیده و حرکات بدون توپ، کار تیمی مؤثر و اطمینان به یکدیگر) آشکار ساختند. در جلسات تیمی تحلیل فیلم، بازیکنان به بالیدگی رسیدند و طرز برخوردشان از: «ای، ببین، اون منم»، به تمرکز گسترده در نقاط قوت و ضعف تیمی و انفرادی و راهبردهای بهبود تغییر یافت.

بازخورد والدین و بازیکنان نشان می‌دهد که پسران از تنوع فعالیت‌های یادگیری مسئله محور لذت بردند. به ویژه شیوه‌ای که در آن از پسران خواسته می‌شد درباره بازی‌های تیمی مؤثر و مهارت‌های فردی با توپ تفکر و تصمیم‌گیری کنند، ارزش بالایی داشت. دریافت بازخورد انفرادی با ارزش‌ترین راهبرد یادگیری مسئله محور برای این بازیکنان جوان بود. در بسیاری از موارد، مربیان بازخورد انفرادی را قبل، در حین و پس از تمرین یا بازی‌ها به صورت کلامی و از طریق پیام‌های پست الکترونیک تیم ارائه می‌کردند.

در سطح بعد، بازیکنان جوان عموماً «یادگیری از طریق موقعیت‌های بازی ویژه را که در آن‌ها به طور مستقیم درگیر می‌شدند» ترجیح می‌دادند. این موضوع هم شامل بازی‌های محدود شده و هم فعالیت‌های مربیگری هم‌سالان می‌شد. چنین امری ارزش انگیزشی روش یادگیری مسئله محور فعال را در مقابل تمرینات مهارتی تحت هدایت مربی که غالباً بی‌حوصلگی و سؤالاتی مثل «کی بازی می‌کنیم مربی؟» را به بار می‌آورد، تقویت می‌کند. به طور کلی، کم‌رواج‌ترین فعالیت‌های یادگیری مسئله

محور تکالیف مستقل (درمقابل تکالیف مبتنی بر تیم) هستند که بر پوشه‌های فوتبال، تحلیل فیلم، مشاهده انفعالی و برگه‌های کاری خانگی متمرکزند. شاید این فعالیت‌ها شباهت بیش از حدی به کار مدرسه دارند و بیش از حد دور از یادگیری فوتبال در کنار هم تیمی‌ها هستند. با وجود این، ما به عنوان معلمان و مربیان باید اندیشه مستقل را (علاوه بر تمرین بدنی مستقل) به عنوان بخشی ذاتی از توسعه ورزش تیمی تشویق کنیم تا بازیکنانی تحلیلگر با قدرت تصمیم‌گیری مؤثر و مهارت‌های حل مسئله در محیط اجرای تیمی تربیت کنیم. طراحی یک تمرین فکری مهارتی حیاتی برای یادگیری مادام‌العمر نیز هست.

جالب بود که در طول یک دوره هشت ماهه، پیشرفت بازیکنان در یادگیری مسئله محور و انسجام و موفقیت عملکرد تیمی به طور مثبت با هم ارتباط داشتند. این موضوع نیاز به مربیان را به گزینش اهداف واقع‌گرایانه برای عملکرد فردی و تیمی در محیط یادگیری مسئله محور پیشرونده، چالش برانگیز و مبتنی بر موفقیت نشان می‌دهد. کیفیت فوتبال ارائه شده توسط تیم فوتبال آکادمی نوجوانان و موفقیت‌های برجسته آن در مسابقات از طریق رسانه‌های محلی گزارش می‌شد و مورد تحسین مربیان و والدین در سراسر بریتیش کلمبیا قرار می‌گرفت. این موضوع با دعوت به بازی در مقابل آکادمی‌های فوتبال نوجوانان انگلیس در لیورپول، اورتون و آستون‌ویلا که به یک سفر فوتبالی ۱۳ روزه به یاد ماندنی به خارج از کشور منجر شد، به اوج خود رسید.

نتیجه‌گیری

تحقیق و تجربه ما در زمینه یادگیری مسئله محور در یک برنامه فوتبال نوجوانان از این ایده حمایت می‌کند که بازیکنان جوان به واسطه شرکت فعال در فرایند پیشرفت تیم و بازیکنان بهترین یادگیری را دارند. بازیکنان به شیوه‌های متفاوتی یاد می‌گیرند. آن‌ها از مراحل رشدی متفاوتی شروع می‌کنند و با سرعت‌های متفاوتی پیش می‌روند. پیشرفت تیم و بازیکنان فرایندهایی فردی و اجتماعی هستند.

راهبردهای یادگیری مسئله محور که در این مقاله ذکر شده‌اند، تنها در مورد اکتساب مهارت‌های فردی و بازی پیچیده تیمی اثر بخش نبودند. آن‌ها سبک‌های مختلف یادگیری و توانایی‌ها و مهارت‌های متفاوت بازیکنان را نیز با هم سازگار کردند. تمرکز بر موقعیت‌های تدافعی و تهاجمی در بازی‌های محدود شده و فرصت‌های رهبری فراهم شده برای تک‌تک بازیکنان در فعالیت‌های مربیگری هم‌سالان، نمونه‌هایی از استفاده ذاتی یادگیری مسئله محور از راهبردهای یادگیری مبتنی بر پرسش برای پیشرفت تیم و بازیکنان هستند. فعالیت‌های یادگیری مسئله محور تجارب فوتبالی مسئولان‌های فراهم کردند

به طور کلی، کم‌رواج‌ترین فعالیت‌های یادگیری مسئله محور تکالیف مستقل (درمقابل تکالیف مبتنی بر تیم) هستند که بر پوشه‌های فوتبال، تحلیل فیلم، مشاهده انفعالی و برگه‌های کاری خانگی متمرکزند

- پی نوشت ها
- 1.Sport pedagogy
 - 2.Problem- based learning
 - 3.Inquiry- and context based approach
 - 4.Ill- structured problem
 - 5.Reflective analysis
 - 6.Dewey
 - 7.Small – sided competitive games
 - 8.Peer- coaching modules
 - 9.Soccer portfolios
 - 10.Guided discovery

منبع

HUBBALL, HARRY, ROBERTSON, ACOTT. Using problem-based Learning to Enhance Team and Player Development in Youth Soccer. Journal of Physical Education, Recreation & Dance. Apr 2004, 75,4, Health Module. Pg 38-43.

بازیکن (محور)، می توان در دامنه گسترده ای از بازی های تیمی در واحدهای تربیت بدنی از قبیل بسکتبال، هاکی و والیبال به کار برد. البته راهبردهای یادگیری مسئله محور نوشداروی پرورش بازیکنان و تیم اثربخش نیست. با به کارگیری ضعیف یادگیری مسئله محور ممکن است مشکلاتی مثل ناهمخوانی سبک مربیگری و آماده سازی ضعیف بازیکنان برای استفاده از روش یادگیری مسئله محور بروز کند. برای استفاده مؤثر از راهبردهای یادگیری مسئله محور، مربی به دامنه های گلچین شده از تکنیک های تسهیل کننده و سؤالات سلسله مراتبی پیشرونده «مربی مرکز» به «بازیکن مرکز» نیاز دارد تا مهارت های تصمیم گیری بازیکنان را ارتقا دهد. به علاوه، مربیان باید فعالیت های چالش انگیز پیشرونده ای را به دقت طراحی کنند و مداخلات حساس و به هنگامی را انتخاب کنند تا بتوانند درک بازیکن را مورد سؤال قرار دهند و بازیکن و تیم را ارتقا بخشند. بنابراین، زمان اضافی لازم برای درگیر کردن هم مربیان و هم بازیکنان در یادگیری مسئله محور می تواند استفاده از آن را محدود کند.

به طور خلاصه، راهبردهای یادگیری مسئله محور برای کمک به بازیکنان جوان در تمرین، در مسابقه تیمی و اجرای خوب در مسابقه مؤثر است. به عنوان بخشی از رویکرد کل نگر در مربیگری بازیکنان جوان، یادگیری مسئله محور چارچوب منحصر به فردی برای پیشرفت تیم و بازیکنان فراهم می کند.

که به موجب آن ها، بازشناسی نقاط قوت مختلف بازیکن (دانش، توانایی ها و مهارت ها) جزء مهمی برای هم بستگی و اثربخشی این تیم فوتبال نوجوانان بود.

تجربه آکادمی فوتبال نشان می دهد که یادگیری مسئله محور:

● برنامه مربیگری را حول مشکلات مربوط به تیم و بازیکنان سازماندهی می کند.

● تضمین می کند که محیط تمرین زمینه رقابتی را به طور دقیق شبیه سازی کند.

● بازیکنان را به عنوان سهام داران فرایند پیشرفت تیم و بازیکن درگیر می سازد.

● یک مجموعه شامل مربی، بازیکن، تیم و والدین را در تفکر انتقادی و مهارت های حل مسئله درگیر می کند.

● بازیکنان متفکری تربیت می کند و درک بازی را پرورش می دهد.

● رهبری را توسعه و انگیزش بازیکنان و تیم را برای پیشرفت افزایش می دهد.

● بهتر از همه، اجرای فوتبال را بهبود می بخشد.

اگرچه این مقاله براساس تجربه یادگیری مسئله محور در برنامه آکادمی فوتبال نوجوانان تنظیم شده است، تطبیق ها نشان می دهند که یادگیری مسئله محور به برنامه های پیشرفته با مربیان بسیار آموزش دیده و بازیکنان منتخب محدود نمی شود. علاوه بر این، فرایندهای یادگیری مسئله محور را که در این متن فوتبالی

توصیف شده اند (ارزیابی یادگیری قبلی، راهبردهای پرسیدن، بازی های محدود شده، مربیگری هم سالان، تحلیل فیلم و پوشه های ورزشی

